

L'Olot s'aferra a la seva defensa

Els d'Edu Vilchez sumen un bon punt en el partit a domicili contra l'Alcoià gràcies a la solidesa mostrada al darrere

Roger Vidal controla una pilota en el partit d'ahir disputat a l'estadi El Collao.

ALCOIÀ | JOSEP LLUÍS PONCE

L'Alcoià, el rival d'ahir de l'Olot, no va encaixar cap gol fins a la jornada sis. Amb dues dianes rebudes, Bouba és el porter menys golejat del Grup 3 de Segona Divisió i, per tant, els alacantins disposen de la millor defensa de la lliga. No obstant, en el matx disputat ahir a l'estadi El Collao va haver-hi un equip que va demostrar la seva capacitat defensiva per anul·lar un rival superior. En aquest cas, va ser l'Olot qui va haver d'aferrar-se a la defensa en una segona part en què l'Alcoià va mossegar més.

Amb un gran ambient a les graderies (hi havia gairebé 3.000

espectadors), ambdós equips van intentar jugar la pilota i oferir un bon joc. L'Olot va desplaçar-se fins a terres alacantines amb la il·lusió d'esborrar de la memòria la derrota a casa contra el València Mestalla (0-3).

L'empresa, però, no era fàcil. L'Alcoià és un dels millors conjunts de la categoria, al seu estadi encara no ha perdut i ahir va demostrar perquè està ubicat en zona de promoció d'ascens.

Els d'Edu Vilchez van oferir ahir dues cares. A la primera part van mostrar un bon joc i van disposar d'algunes arribades a l'àrea visitant gràcies a les accions de Coro, Uri i Carlos. A la represa, el desgast físic de l'equip va notar-se i l'Olot va aferrar-se a una defensa ben conjuntada que no va donar treva a un Alcoià que atacava més amb el cor que amb el cap. L'actuació de la línia defensiva dels gironins va ser clau per aconseguir un punt a domicili. Un valuós punt pels olotins mentre que els valencians van acabar amb mal regust de boca i acusant els garrotxins de perdre temps.

Per part dels locals, Bello, Rayco i Conde van ser tres dels homes més incisius, però les seves accions eren interceptades per la defensa olotina o el porter Òscar Fornés. A l'altra banda, l'Olot no tenia prou idees en els últims metres. La pilota no estava del seu favor i el públic impulsava els locals cap a l'àrea gironina, però els blanc-i-blaus tampoc tenien el seu dia. Per exemple, dos xuts de l'Alcoià van acabar essent interceptats pels cossos d'Abel Solé i Rayco.

En el darrer quart d'hora de partit, l'Olot va haver de conviure amb el patiment. L'entrada de Xavi Muñoz en substitució de David López va fer que l'Olot ubiqüés un trivot al mig del camp, però els locals van tenir opcions per decantar el marcador.

Premi per a la defensa

Al final va haver-hi premi per un Olot que ahir també va demostrar que sap patir. El plantejament defensiu de la segona part va donar un punt que manté els d'Edu Vilchez a la zona alta de la taula. La nota negativa del partit va ser la lesió del defensa Jordi Freixa, que un minut abans d'arribar al descans va haver de ser substituït per Gerard Valentín.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/10/14/lolot-saferra-seva-defensa/639018.html?utm_source=rss